

[Hans Rasmussen.]

puttet ind, og som i høj Grad blev hædret af de Herrer Kommuniste, ogsaa af den ærede Forespørger, der optræder her i Dag. Jeg minder om, hvad vi blev Vidne til i Pressen, hvorledes man blev oplyst om, hvordan Kommunisterne saa paa de Mennesker, der havde begaaet disse Lovovertrædelser, hvorledes man holdt Fester for dem, da de kom ud. Jeg tænker her paa den ene af dem, nemlig Agermose, et Navn, der jo ikke er saa lidt kendt paa de danske „Sydhavsøer“, om end ikke just for Ting, der gør den paagældende egnet til at nyde kvalificeret Agtelse som Medborger.

Den paagældende var blandt dem, som den Gang blev dømt, og jeg husker, der blev iværksat en stor Agitation for at opnaa Amnesti. Nu har Ministeren jo for et Øjeblik siden gjort opmærksom paa, at Amnesti er ikke noget, som Regeringen sidder og anvender efter Fordogtbeholdende, her drejer det sig om en anden Fremgangsmaade. Men altsaa, da Agermose blev fri, lavede man Fest for ham, og det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen holdt smukke Taler om dem, der vendte tilbage til Friheden og den aktive Kamp for Arbejderklassens Frihørelse. Og de paagældende blev fremstillet som Martyrer.

Men hvordan gik det? Smaa 11 Dage efter blev saamænd Hr. Agermose uden videre Vrøvl smidt paa Møddingen! Man havde ikke mere Anvendelse for ham. Den Mand, der havde været Helt og været forrest i Bataillen, ham havde man nu Erfaring for skulde være berygtet for bureaukratisk og arbejderfjendtlig Virksomhed, han havde en uheldig Fortid, han var en Stræber!

Jo, pladask, der laa hele Herligheden! Han, der var stillet op som Eksempel til Efterfølgelse for andre, var en Mand, som man ikke mere vilde kendes ved. Jeg nævner dette for at belyse den Virksomhed, der udfoldes fra de Herrers Side, naar de er ude paa en Boldgade af den Art, som jeg skønner, de ønsker at komme ud paa ved deres Forespørgsel her i Dag.

Jeg skal i øvrigt slutte med at sige, at min Gruppe tager Justitsministerens Meddelelse til Efterretning; det forekommer os, at den gav tilstrækkelig Oplysning om det, der her er Anledning til at oplyse udover, hvad der allerede er kommet frem gennem Pressen og paa anden Maade.

Vagn Bro: Jeg var overordentlig enig med det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussens i hans Indledning, hvori han udtalte, at der efter hans Mening ingen Grund var

til at komme ind paa dette Spørgsmaal. Hvis det ærede Medlem havde fulgt sin oprindelige Indskydelse, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have ulejligen det høje Ting. Nu maa jeg maaske dog lige gøre en enkelt Bemærkning, saa meget mere som et æret Medlem her i Salen, sidst da der var en saadan Forespørgsel paa Dagsordenen, udtalte sin Forundring over, at man fra det Partis Side, paa hvis Vegne jeg taler i Dag, ikke havde udtalt sig.

Vi finder unægteligt, at der er andre og større Sager, som har Interessen, fremfor slige med Mellemrum tilbagevendende Forestillinger som denne. Saa længe Regeringen foretager det, som efter vor Mening er dens simple Pligt — og hvad det er, har vi jo hørt den højtærede Justitsminister udtale i Dag —, nemlig, at der intet Hensyn bør tages til et saadant Krav, ja, saa er der i og for sig fra vor Side intet at føje hertil. Hvis man skulde give de ærede Medlemmer, der har stillet denne Forespørgsel, et godt Raad, skulde det være, at de blandt de mange Medlemmer, de har — her nævnes 5 000 —, maaske burde vælge en af de mange, som ikke var forhindret, naar han skulde til at indtræde i sin Gerning.

Jeg skal kun tilføje, at man ikke maa forvente, at vi fra Venstres Side i Fremtiden vil tage Ordet; hver Gang der kommer en saadan Forespørgsel — thi vi forudsæ, at der kommer mange lignende —, naar Regeringen foretager det, som er rigtigt. Jeg ser, at den højtærede Justitsminister ikke er til Stede i Øjeblikket; under andre Omstændigheder vilde jeg maaske finde det lidt mærkeligt, men det er vel i Erkendelse af Sagens ringe Betydning, og jeg har derfor intet at indvende derimod.

Pürschel: Det glædede mig meget at høre den højtærede Justitsministers Udtalelse, særlig paa et enkelt Punkt, hvor han med stor Bestemthed tog Afstand fra Udttrykket Klassesdom. Jeg er enig i, at man kan have den Tillid til de danske Domstole, at de ikke afsiger Domme, der med nogen Skygge af Ret kan betegnes som Klassesdomme. Jeg forstaaer godt, at ærede kommunistiske Medlemmer efter hele deres Indstilling maa finde dette ganske utroligt efter den Maade, hvorpaa Retsplejen foregaar i Rusland; men der er jo andre Forhold heri Landet, og her kan det, jeg siger, siges med Sandhed.

Men det er jo ikke noget nyt, at vi hører Ordet Klassesdom brugt her i Landet; det er ikke mange Aar siden, at den højtærede Statsminister efter min Mening med